

skaber i miljømæssig sammenhæng og har derfor været støttet rent prismæssigt, men også her bør der ske en løbende regulering og tilpasning, således at merudgift og støttebeløb står i rimeligt forhold til hinanden. På den baggrund indeholder lovforslaget en regulering i nedadgående retning for de nævnte produkter, hvilket må anses for at være både rimeligt og samfundsøkonomisk fornuftigt.

Samlet for de tre lovforslag finder Socialdemokratiet oplæggene både rimelige, fair og nødvendige, hvorfor vi er indstillet på en konstruktiv og effektiv udvalgsbehandling, og vi er i øvrigt positive over for alle tre forslag.

Mariann Fischer Boel (V):

»En lille ekstrainsats«. Det var statsministerens overskrift på den pakke, som vi i dag skal behandle her i Folketinget, og vi må også erkende, at pakken ikke blev så stor, som statsministeren havde planlagt.

Og efter forhandlingsforløbet, som Venstre har været vidne til fra sidelinjen, må det stå klart for enhver, at regeringen nu har pantsat sin handlekraft, som statsministeren jo bryster sig af ved festlige lejligheder; den er nemlig pantsat hos Enhedslistens noget brogede bestyrelse og hos SF. Vi må således konstatere, at det røde flertal nu er en realitet.

Ligeledes virker selvrosen i regeringens farvestrålende oplæg: »Danmark som foregangsland« noget falsk. Det, at det går ufatteligt godt, er altså en illusion, når samme regering en uge efter fremlæggelsen af sin folder lancerer et oplæg, som igen griber ind i borgernes forbrugsmuligheder.

Afgiftsforliget viser med al ønskelig tydelighed, at regeringen overhovedet ikke har drømt om at lade finanspolitiske stramninger bestå af offentlige besparelser og i rationaliseringer, for så havde regeringen jo været nødt til at vende sig til den anden side i salen, altså til Venstre og De Konservative, og de forhandlinger er der ikke nogen af partierne der har modtaget en invitation til.

Det havde måske været politisk klogere – jeg ved selvfølgelig ikke, hvem der rådgiver regeringen – men hvis man kigger i en artikel i Børsen i går, hvor der var nogle meningsmålinger om, hvordan man opfatter indgrebet, så er der et massivt flertal mod forbrugsindgrebet; skal der spares, skal der spares på de offentlige budgetter.

Men som sagt har regeringen jo valgt side, og det er klart, at det også må få nogle konsekvenser for Venstres deltagelse i forhandlingerne om næste års finanslov. Regeringen kan ikke frit regne med først at bebyrde danskerne med nye skatter og så bagefter bruge Venstre til at skaffe finansloven i hus med yderligere besparelser for at dække hullerne i statens kasse.

For det er jo i virkeligheden det, som hele den her manøvre drejer sig om. Finansministeren mangler nemlig penge for 1998, fordi de ca. 17 mia. kr., som man fandt frem til ved sidste finanslov, for en stor dels vedkommende er fremskaffet ved hjælp af engangsindtægter, som jo bl.a. bestod i et lille fif med pludselig at skaffe 13 måneder i et enkelt år.

Jeg er overbevist om, at vi i den kommende sommer vil blive vidne til en heftig trafik mellem SF's og Enhedslistens partikontorer og finansministerens mødelokale, og jeg er overbevist om, at det ikke vil skorte på opfindsomhed hos forhandlerne, som vil prøve at komme frem til en aftale om en ny finanslov. Så befolkningen har noget i vente, de kan nemlig se frem til mere af samme skuffe. Og Enhedslistens bestyrelse kan så se frem til at betragte deres folketingsgruppe i TV 2's nyhedsmedier.

Problemet er så blot, at det her samarbejde overhovedet ikke tager hensyn til, at de offentlige udgifter er for høje og skattebyrden er for stor. Vi skal belemres med nye afgifter på biler, på flytrafik samt en hel tåbelig forhøjelse af tinglysningsafgiften, som det foregående forslag på dagsordenen drejede sig om. Efter Venstres mening er det fuldstændig visionsløse forslag.

Nu har Socialdemokratiets ordfører, hr. Erik Mortensen, været meget inde på de tekniske detaljer omkring de tre lovforslag, så dem vil jeg forbigå relativt hurtigt. Jeg vil blot koncentrere mig om et par stykker af dem.

Der er et forslag om en øget beskatning af kørsel i varebiler, et lovforslag, der skal have tilbagevirkende kraft. Hr. Aaen var i radioen i morges, så jeg kunne godt tænke mig at høre om Enhedslistens holdning til det med den tilbagevirkende kraft.

Der ligger et forslag om en afgiftsdifferentiering på benzinen i forhold til benzenindhold. Det er efter Venstres mening det eneste forslag, der er en vis idé i.

Og så er der passagerafgiften på indenrigsfly som det sidste element.

Der er kommet en ny rapport fra Indenrigsministeriet, som viser, at husholdningerne på